

- Вікторе Вікторовичу, незабаром мине 20 років, відколи Ви займаєте посаду директора Славутського лісгоспу. Всі ці роки підприємство, очолюване Вами, незважаючи на будь-які виклики суспільства і природи, залишалося на висоті вимог часу – працювало стабільно, ефективно, не зазираючи в державну кишеню, нарощувало виробничий потенціал, продуктивність праці та віддачу наших лісів. Скажіть читачам «Трудовника Полісся», завдяки чому Вам вдається долати труд-

дськість прагне контролювати процеси, котрі відбуваються в лісовій (і не тільки!) галузі народного господарства. Це – поперше. А по-друге, ми, лісівники, й справді завинили перед громадою. Адже в силу різних обставин тривалий час не приділяли достатньої уваги роботі з журналістами, громадськими формуваннями, депутатами та й навіть школярами.

- Виходило, як у тій приказці:

ща. Скажімо, відтепер суцільні санітарні рубки заборонено проводити в різних видах заповідників, заказників та національних парках, навколо місць гніздування рідкісних хижих та інших птахів, а також таких, що перебувають під загрозою знищення. Крім того, не дозволяється вирубувати в лісах дуплясті, сухостійні дерева, потрібні для природного укриття представників фауни. В окремих ка-

ЛІСИ ТУРБОТИ і ТРИВОГИ НАШОЇ

нощі, знаходити виходи із нетрів нашого такого нелегкого життя, зберігати гідність лісівника?

- Бачу, ви довго готувалися до нашої розмови. Адже сконцентрували вже у першому своєму запитанні весь обсяг наших успіхів і проблем, якими ми, працівники лісової галузі, переймаємося з дня в день, із року в рік... Я гордий тим, що за цих ще неповних 20 років сформував у нашому лісгоспі дуже потужну команду лісівників. Багатьох спеціалістів ми навчали за рахунок підприємства, не забуваючи про те, що кадри, як і ліси, з часом треба омолоджувати. Нині у нас трудяться майже

уміли приготувати, та не вміли подавати?

- Саме так. Це тепер ми вже маємо непоганий багаторічний досвід у проведенні щорічної Всеукраїнської акції «Майбутнє лісу в твоїх руках!», різних прес-турів, Днів депутата – нещодавно, до речі, ваша газета знайомила славутчан із репортажем про таку чергову зустріч й спілкування депутатів районної ради із новим начальником Хмельницького обласного управління лісового і мисливсь-

півтори сотні професіоналів вищого класу – і я кажу про це без найменшого сумніву. Щоправда, дещо змінили ми структуру самого підприємства: всі лісові насадження розділили на 18 лісництв, а побічну діяльність, пов'язану зі сферою послуг, вивели за межі профільного виробництва. Таким чином, за угодами з нашим лісгоспом нині працює більше підприємств і підприємців, ніж це було раніше. Але це – європейська практика, і вона себе виправдовує.

- За усіма цими реформуваннями, змінами, нововведеннями, знаємо, неодноразово наростав суспільний інтерес до вашої діяльності. Були навіть періоди загострення і заслуховування стану справ у славутських лісах на засіданнях громадської ради при районній державній адміністрації, на сесіях й колегіях... Чи не здавалося Вам тоді, що хтось штучно нагнітав пристрасті, спонукав людей подивитися на ліси по-іншому?

- Ви знаєте, мене особисто ніколи не лякало, а навіть налаштовувало на оптимістичний лад те, що людей стала більше непокоїти доля лісу. Думаю, всім нам слід радіти, що грома-

дського господарства Петром Пешком, які відвідали лісові масиви краю й спільно обговорили проблеми нашої галузі, нові Санітарні правила у лісах України, ухвалені Кабміном у жовтні минулого року.

- Що ж такого особливого передбачають ці правила? Якщо можете, охарактеризуйте їх коротко, виділіть бодай якісь ключові моменти, які важливо й цікаво буде знати пересічним громадянам.

- Ви знаєте, який акіотаж у свій час зчинився був навколо так званих санітарних вирубок. Багато необізнаних людей пробували навішати тоді негативні ярлики лісівникам, що вони, мовляв, під виглядом цих рубок знищують ліси України. Хоча це не відповідає дійсності. Адже всі процеси, що відбуваються в лісових насадженнях, чітко регламентуються державою – Лісовим кодексом України, Правилами відтворення лісів, відповідними планами та іншими актами Держлісгоспів України.

Щодо нових Санітарних правил в лісах України, то вони, як би сказав, означили ті важливі умови, дотримання яких сприятиме не лише збереженню наших лісів, а й захисту їх як природно-екологічного середови-

тегоріях лісів Санітарні правила обмежили проведення суцільних санітарних вирубок виключно ситуаціями надзвичайної потреби і притім зобов'язали тих, хто провів таку вирубку, відновити ліс на цій території новими насадженнями. А доцільність санітарних рубок відтепер визначатимуть спеціальні створені комісії...

- Але ж, Вікторе Вікторовичу, наскільки нам відомо, впродовж кількох останніх років лісівники змушені були вдаватися до великої кількості цих так званих «санітарних рубок». І в першу чергу під них потрапляли сосни та ялини, смертельно заражені шкідниками, які масово розмножились через зміну клімату. Що скажете на це?

- Я не знаю, чому люди так влаштовані, що найменше вірять тому, хто говорить всю правду. Ми, лісівники, першими були тривогу, коли почалося глобальне явище – всихання ялини. Сьогодні все частіше з тривогою оглядаємо і позбавляємо вогнищ зараження верхівковим короїдом соснові насадження в лісах Славутчини (оскільки ураження насаджень має куртиновий характер).

(Закінч. див. на 7 стор.).

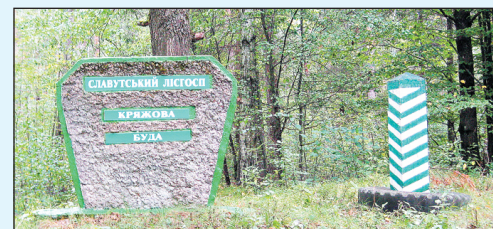
ЗНАЙШОВ СЕБЕ У ПРОФЕСІЇ

Супроводжувати газетарський десант у славутські ліси було доручено молодому інженеру лісового господарства Сергієві ПЕТРИВСЬКОМУ (на фото). Лісове господарювання для нього – справа сімейна, адже чверть століття тут столяром трудиться батько Микола Васильович. Тож син після школи обрав Кременецький лісотехнікум, а в лісгоспі починав із верстатника. Далі став майстром, згодом перевівся у лісовий відділ підприємства, робота в якому приносить велике задоволення. Сергій Миколайович нині навчається на лісовому факультеті Житомирського агроєкономічного університету, бо знає: фахові знання завжди стають у нагоді. Тим більше, в Славутському лісгоспі.

Саме від молодого спеціаліста ми дізналися, що за штатним розкладом у нашому лісгоспі наявні чотири інженерні посади плюс нещодавно, із-за ситуації зі всиханням дерев, введена ще одна – лісопатолога. У її необхідності ми дуже скоро переконалися, проіхавши із Сергієм Миколайовичем не один лісовий квартал. Почали з насаджень Славутського та Романівського лісництв. Причому, прямували не так давно зданою в експлуатацію й зведеною в цих місцях нашим лісгоспом дорогою протяжністю 13,5 кілометра. Жителі навколишніх сіл активно використовують її, тож має вона не тільки протипожежне і природоохоронне, а й соціальне значення. Будували дорогу три роки (й нині робота продовжується в інших лісових угіддях), зробили об'їзною. Тепер ніхто не скаже, що навколо – суцільні лісові хащі...

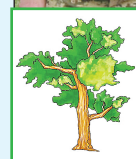
Не так давно в Славутському лісгоспі з'явилось це лісництво під такою дивною назвою. Отож працівникам редакції дуже хотілося незадовго до Дня працівника лісу побувати у

ЧОМУ НАЗВАЛИ КРЯЖОВОЮ БУДОЮ?

На фото: Віталій Білецький (в центрі) зі своїм помічником Іваном Боярчуком (справа) та Вадимом Громиком, помічником лісничого Хутірського лісництва

Кряжовій буді – найвіддаленішом в нашому краї підрозділі лісгоспу. «По суті ми вже знаходимося в Шепетівському районі, бо он за шість кілометрів – Климентівичі», – прокоментував лісничий Віталій БІЛЕЦЬКИЙ.

Нашому знайомству та спілкуванню додавав приємності той факт, що контактний і усміхнений співрозмовник є лісником у п'ятому(!) поколінні, а в сусідньому Хутірському лісництві все життя трудиться його батько Юлій Цезарович...

- То чому Кряжова буда? – перепитав Віталій Юлійович. – Так називалося урочище, що знаходиться тут. А взагалі су-

часні назви лісництв виникли після їх розукрупнення чи то розподілу в 2007-2008 роках. Адже до того ми тут мали одне велике Хутірське – площею більше 4 тисяч гектарів. Кряжова буда сьогодні займає 1

тисячу 116 гектарів. Маємо на території лісництва заказник місцевого значення «Дуб-велетень» – дерево, якому сягнуло, мабуть, з чотири століття. А це – доглядаємо за двома розсадниками: сосновим (0,03га) та дубовим (0,04га).

Що стосується розсадників (а такі є практично у кожному лісництві!), то створюються вони фактично зусиллями лісничих та їхніх помічників, це стосується й догляду за ними. Лісовий відділ та інженерна служба підприємства постійно контролюють цей процес. Можемо запевнити із побажаного: у Кряжовій буді (переконані, як і в інших лісництвах) панує порядок. Ліс тут стоїть стіною!..

Вельмишановні лісівники та ветерани лісової галузі Славутчини!

Щороку до нас приходить це свято – День працівника лісу, коли ми по-особливому оглядаємо вирощені та доглянуті нами лісові насадження, завдячуючи Всевишньому, радіємо новим здобуткам і взагалі тому, що живемо на прекрасній українській землі. Ми з вами своєю наполегливою працею примножуємо лісовий фонд України, дбаємо про довкілля, одночасно збільшуючи випуск продукції. Вітаючи зі святом та дякуючи за вагомий внесок у розвиток лісового господарства краю, бажаю всім вам і вашим родинам міцного здоров'я, оптимізму та плідної праці задля мирного і щасливого майбутнього нашої держави.

З повагою - Віктор САПОЖНИК, директор ДП «Славутське лісове господарство».